

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 2. čtvrtletí 1939

CÍRKEV

Odpovědnosti a přednosti členů

Dary třinácté soboty
jsou pro jižní Afriku

Biblické úkoly. • Pomůcka ke studování Bible. • Vychází čtyřikrát
v roce. • Předplatné K 10.— ročně. • Jednotlivá čísla K 2.50
S čistým papírem na poznámky K 3.— Ročně K 12.—

Vlastním nakladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ, Střední 10

Sabbath-School-Lessons bohemian, Second Quarter 1939.

Printed in Czechoslovakia

2. Jaký úmysl měl Bůh s církví na poušti? Skt. 7, 38; 5. Mojž. 7, 6. *Mojžíš byl na poušti mezi lidem a anděly, a tím slova živa, aby byl lid zploděn, svatý mezi všem.*

3. Co by se bylo stalo, kdyby byl tento lid býval poslušný? 5. Mojž. 28, 1. 13

4. Za jakou podmínkou chtěl Bůh tento lid vyvýšit? 5. Mojž. 1, 9. *vedel je křesťanům Slovo B. svého a chodit po cestách jím*

5. Co jest pohutkou k zacházení Božimu s jeho církví? Jer. 31, 3; Efez. 5, 25. *Boží láska k jeho církvi. v něm očným miluje je, pročež ustavuje činnim tobě na lásce církve a vzdal sebe samého za ni.*

6. Jakým obrazem jest ukázána účast a péče Kristova o jeho lid? Zjev. 1, 12. 13. 20; 2, 1

„O Kristu jest praveno, že dlí uprostřed sedmi zlatých svíců. Tím jest ukázán jeho vztah k církvi. On je stále spojen se svým lidem. Zná vlastní postavení svých dítek. Pozoruje jejich stanovisko, zbožnost i oddanost. Ačkoli jest prostředníkem a veleknězem v nebeské svatyni, jest představen jakoby dlel se svou církví na zemi. S neunavnou bdělostí a opatrností pozoruje, zdali pochodeň některého z jeho strážců kalí neboří anebo nehasne. Kdyby svícny ponechány byly péči lidské, brzy by uhasly; nad nimi však bdí pravý Strážce. Jeho ustavičná bdělost a milost jsou zdrojem života a světla.“ (Wirken d. A. 475)

„Láska Boží k jeho církvi jest nekonečná. Jeho péče o jeho dědictví nepřestane. On nedopustí, aby přišlo na církev jiné soužení než to, které jest nutné pro její očistění k její nynějšímu i věčnému dobru. On očistí svou církev, jako vyčistil chrám na začátku a na konci své činnosti na zemi. Vše, co z pokušení a zkoušek dopustí na svou církev, přijde na jeho lid, aby došel hlubší zbožnosti a větší síly k roznesení vítězství kříže do všech končin světa.“ (Svědectví 228)

7. Kde Kristus bude přítomen? Mat. 18, 20. *Kde shromáždí se dva tři ve jménu Je*

8. Jaké zaslíbení je dáno takovým modlitebníkům? V. 19

„S dětinnou prostotou můžeme Pánu předložit, čeho je nám potřebí v našich časných potřebách, prosíce o potravu a oděv, i v duchovních, prosíce Jej o chléb života a o roucho spravedlnosti Kristovy. . . . Dary toho, který má všelikou moc na nebi i na zemi, náležejí dítkám Božím, dary tak vzácné, že jenom drahou krví Vykupitelovou stávají se našim vlastnictvím, dary, které tiší tu největší touhu srdce, které

trvají na věky, přijímají a požívají ti, kdož jako malé děti přicházejí k Bohu. Přijměte zaslíbení Boží za své vlastnictví, předložte Mu je jako vlastní slova a budete mít radost dokonalou.“ (Myšlenky 143)

*odovzpráv jako křesťan od okova a prášek na vřeskách a ostrou za
čistoty. Kristus věnuje své církvi největší pozornost
kdež Jakob a mluví s bratry: „Křesťán jen častá má před Hospod
9. Jaké ujištění bylo dáno, že Bůh nezapomene na své
dítka? Izai. 40, 14, 15*

„I kdyby je nepřátelé uvrhli do vězení, zdi žalární nemohou zmařit jejich spojení s Kristem. Ten, který zná jejich slabosti i zkoušky, bdí nad všelikou mocí zemskou, a budou posláni andělé, aby je navštívili ve vězení a přinesli jim světlo a pokoj s nebe. Vězení bude jim palácem, neboť jsou tam boháči u víře; pochmurné zdi ozářeny budou světlem nebeským, jako tehdy, když Pavel a Silo ve vězení ve Filipis o půlnoci se modlili a zpívali písně chvály.“ (Gr. Kampf 700)

10. Kde jsou jejich jména zaznamenána? V. 16

11. Na koho je pozornost Kristova zvlášť obrácena? Efez. 1, 22. 23; Skt. 20, 28

„Nic na světě není Pánu tak drahé, jako jeho církev. Ničemu nevěnuje takovou pozornost.“ (Test. VI. 42)

„Slabá a nedostatky obtížená církev, potřebující rady a výstrahy, jest jediným předmětem, jemuž Kristus věnuje největší pozornost.“ (Test. to min. 49)

„Jako náš bratr stojí před trůnem věčného Boha a shlíží na každé dítko lidské, které k Němu obrací své zraky. Z vlastní zkušenosti zná naše slabosti, naše nedostatky i moc pokušení, které na nás doléhá, neboť byl ve všem zkušen jako my, ale zůstal bez hříchu. Bdí i nad tebou. Jsi-li pokoušen, zachrání tě; jestliže jsi slabý, posílí tě; jsi-li něčím zraněn, On tě vyléčí. On sčítá hvězdy a zná je ze jména, ale pomáhá také každému, kdo jest skroušeného srdce. Lidská láska může se změnit, ale láska Kristova nikoli. Kdykoli k Němu voláme o pomoc, vztahuje k záchraně svou ruku.“ (Fußspuren 71)

Církev jest chrám Boží

Stavení

1. Jak je církev označena? Efez. 2, 21. 22; 1. Kor. 3, 9. 16. 17; Žid. 3, 6
2. Kdo jest stavitelem? Mat. 16, 17. 18
3. Která proroctví splňují se vystavením duchovního chrámu Kristem? Zach. 6, 12. 13; Amos 9, 11

Základ

4. Jaký základ má toto předivné stavení? 1. Kor. 3, 11
„Na té skále vzdělám církev svou, pravil Kristus. V přítomnosti Boží a všech nebeských zástupů, založil Kristus svou církev na živé skále. Tou skalou jest On sám, jeho tělo, které za nás bylo zlomeno. V boji proti církvi, postavené na tomto základě, nic nezmohou moci temnosti.“ (Desire 413. Leben 230)

5. Které další výroky Písma to potvrzují? 5. Mojž. 32, 3. 4; 1. Kor. 10, 4

„Lidská moc nezaložila církev Boží, a lidská moc ji nemůže zničit. Církev nebyla založena na skále lidské moci, nýbrž na Ježíši Kristu, skále věků, a brány pekelné ji nepřemohou. Přítomnost Boží jest trváním jeho díla. Nedoufejte v knížatech, synech lidských, praví Pán. V utišení se a v doufání bude síla vaše. Dílo Boží, které spočívá na věčných zásadách práva, nikdy se nerozpadne.“ (Proph. a. Kings 595)

6. Co jest praveno o základě této stavby? 2. Tim. 2, 19a

„Nechť se nikdo nepokouší odstraniti základ naší víry, základ, který byl položen na začátku našeho hnutí zpytováním slova Božího, modlitbami a zjevením. Na tomto základě stavěli jsme přes posledních 50 (nyní přes 80) let. Někteří mužové se mohou domnívati, že našli novou cestu a že by mohli položit pevnější základ, nežli je ten starý. To však jest veliký klam. Jiného základu nikdo položití nemůže než ten, který položen jest.

V minulosti se mnozí pokoušeli postavití novou budovu víry a nový základ. Ale jak dlouho jejich stavba trvala? Brzy se rozpadla, neb nebyla postavena na skále. Nemusili se již

učedníci postavovati proti nesprávnostem? Nemuseli také oni slyšet rozličná učení falešná, nežli se postavili na pevný základ a řekli: Jiného základu nikdo položití nemůže než ten, který položen jest? Naši prvotní víru zachovati musíme až do konce.“ (Test. VIII. 296. 297)

7. Jak bouře působiti budou na církev, postavenou na tomto základě? Mat. 7, 24- 25

„Jak slabá byla církev, když Kristus mluvil tato slova! Jenom hrstka věřících proti všelíké moci zlého — a přece se následovníci Kristovi neměli báti. Postaveni na skále jeho moci, nemohli býti přemoženi.“ (Desire 413. Leben 230)

Stavivo

8. Jakého staviva chce použití Bůh při stavbě své církve?

1. Kor. 3, 12a

„Nesmírně krásná a nádherná byla stavba Šalomounova a jeho spolupracovníků k uctívání Boha. Tento chrám byl vhodným obrazem živé církve Boží na zemi, která po všechny věky věrně stavěla s božským Mistrem. . . Kristus jest základním kamenem tohoto duchovního chrámu, na němž všecko stavení spolu vzděláno jest v duchovní chrám Pánu.“ (Proph. a. Kings 36)

9. Jaký výsledek bude stavby ze dřeva, sena a strniště?

1. Kor. 3, 12b. 13

„Pavel a jiní apoštolé i všichni spravedliví, kteří od těch dob žili, měli podíl v stavbě tohoto chrámu. Stavba však dosud není dokonána. My, nyní žijící, vykonati máme své dílo. Na základ klásti musíme stavivo, které by vydrželo zkoušku ohněm. Těm, kteří staví, apoštol praví: Zůstane-li čí dílo, kteréž na něm stavěl, vezme odplatu. Pakli čí dílo shoří, vezme škodu: ale sám spasen bude, avšak tak, jako skrze oheň. (V. 14. 15) Křesťan, který věrně předkládá slova života a muže i ženy vodí na cestu bohabojnosti a pokoje, klade na základ stavivo věčně trvající a v království Božím poctěn bude jako moudrý stavitel.“ (Wirken d. A. 485)

10. Jaký jiný obraz ukazuje vztah Kristův k církvi? 1. Petr. 2, 3. 4; Izai. 28, 16

11. Co se stává s kameny z lomu světa, když jsou položeny na živý základ? 1. Petr. 2, 5

„Kristus, ten pravý základ, jest živým kamenem. Jeho život udělován jest všem, kteří jsou na něm vystavěni. I vy, jako kamení živé, vzdělávejte se v dům duchovní. Na němž všecko stavení příslušně vzdělané roste v chrám svatý Pánu. Kamení bývá jedno se základem, ješto v celku jest společný život. Žádná bouře nemůže stavbu zbořit, neboť vše, co běře život z Boha, přetrvá s Ním všecko.“ (Myšlenky 163.)

12. Kde byly připraveny kameny k stavbě chrámu Šalomounova? 1. Král. 6, 7

„Tato stavba znázorňuje Boží chrám duchovní, který sestává ze staviva pocházejícího ze všech národů, jazyků i lidu, ze všech tříd, vznešených i nízkých, bohatých i chudých, vzdělaných i nevzdělaných. Není to mrtvá hmota, která by musila být připravována kladivem a dlátem. Jsou to živé kameny, vylámané pravdou z lomu světa. A ten veliký Stavitel, Pán chrámu otesává a hladí je nyní a připravuje je pro místa v jeho duchovním chrámu, která jím náležejí.“ (Svědectví 127)

13. Jak Bůh působí na srdcích lidských, aby je jako kameny vsadití mohl do chrámu duchovního? Jan 3, 7. 8;

Boží příbytek

14. Kde chtěl Bůh bydlet, ačkoli místo jeho přebývání jest v nebesích? 2. Mojž. 25, 8; 1. Král. 6, 11. 13

15. Kde Bůh chce nyní skrze Ducha bydlet a svou slávu zjevovati? Izai. 60, 1—3

„Bůh obdařil svou církev schopnostmi a požehnáními, aby světu představovala jeho vlastní povahu, jeho zákony, které jsou vyšší než světské, a aby byla dokonalá. Jeho církev má býti chrámem, postaveným podle jeho obrazu. . . Církev, obdařená spravedlností Kristovou jest místem, kde se zjevuje bohatství jeho milosrdenství lásky a milosti. Výrok Ježíšův v jeho modlitbě, aby láska Otcova k nám byla taková, jako láska k Němu, jednorozenému Synu, a abychom ve věčnosti byli s Otcem i Synem, jest nebeským zástupům divem i velikou radostí. Plnost Ducha svatého má jeho církev obkličovati jako ohnivá hradba, kterou moci pekla nepřemohou. Svůj lid v čistotě a dokonalosti pokládá Kristus za odměnu svého utrpení, ponížení a lásky, jako doplnění své slávy.“ (Test. to Min. 17—19)

Království Boží

Království milosti a slávy

1. Co bylo jádrem poselství Jana Křtitele i Spasitele?

Mat. 3, 1. 2; 4, 17

„Ti, kdo jdou ke Kristu s přáním o jasnější poznání pravdy, také je obdrží; On jim rozvine tajemství království nebeského a srdce, které touží po poznání pravdy, pochopí tato tajemství. Světlo nebeské zazáří do chrámu duše a jiným bude zjevné jako světlo lampy na temné cestě.“ (Gleichnisse 36)

2. Co Spasitel odpověděl na otázku farizeů o království Božím? Luk. 17, 20. 21

„Království Kristovo není zřizováno radou ani vládou lidskou, nýbrž působením Ducha na srdcích lidských. Kteříž přijali jej, dal jim moc státi se dítkami Božími, kteří věří ve jméno jeho, kteříž ne ze krvi. . . ale z Boha zrozeni jsou. To jest jediná moc ku povznesení lidstva. Učením se a následováním zásad slova Božího může člověk přispěti k dokonání tohoto díla.“ (Desire 509)

3. Oč mají křesťané prositi? Kdy jejich prosba bude vyslyšena? Mat. 6, 9. 10; 2. Tim. 4, 1

„Učedníci Kristovi hleděli vstříc brzkému příchodu království jeho slávy, ale Pán Ježíš, uče je této modlitbě, poukázal, že nyní ještě nepřijde. O jeho příchod měli se modliti jako o něco v budoucnu. Tato modlitba však přece pro ně obsahovala zaslíbení; když se ve svém životě neměli dožiti příchodu tohoto království, příkaz Pána Ježíše, aby se za to modlili, byl jim důkazem, že jistě přijde v době určené. Království Boží zřizuje se nyní. Srdce, dříve plná hříchu a vzpoury, denně se oddávají jeho laskavému vedení. Ale království jeho slávy nebude úplně zřizeno před příchodem Kristovým na tuto zem. Království pak i panství a důstojnost královská pode vším nebem dána bude lidu svatých výsostí. Oni zdědí království jím připravené od ustanovení světa. Kristus sám převezme vládu a bude kralovati.“ (Myšlenky 121)

4. Kdo jest králem v tomto království? Jan 18, 37

5. Jak rozšířeno jest jeho království? Ž. 103, 19—22

„Jestliže věrně obděláváš vinici své duše, učiní tě Bůh svým spolupracovníkem a shledáš, že máš konati dílo nejenom sám na sobě, ale také pro jiné. Když Kristus představuje církev jako vinici, neučí tím, abychom náš soucit a naše působení omezovali jenom na naše vlastní členy. Vinice Pána má být rozšířena. Bůh si přeje, aby se rozšířila do všech končin světa. Když jsme od Boha poučeni a dostalo-li se nám jeho milosti, měli bychom jiné poučovat, jak se má zacházeti se vzácnými rostlinkami. Tak můžeme rozšířiti vinici Páně. Bůh čeká na důkazy naší víry, lásky a trpělivosti.“ (Gleichn. 280)

6. Kdo jsou poddaní tohoto království? Efez. 2, 19; Zjev. 14, 12; Dan. 7, 27

„Kdyby církev obléci chtěla roucho spravedlnosti Kristovy a vzdáti se všeho přizpůsobování se světu, přišel by jí den světla a slávy. Zaslíbení, daná jí od Boha, jsou pro všechny doby. . . . Pravda zvítězí. I když zdánlivě byla někdy zdržena, přece pokračovala. Jestliže poselství Boží narazí na odpor, jest mu dána moc k většímu působení. V síle Boží raziti si bude cestu přes největší překážky.“ (Wirken d. A. 487)

7. Co Bůh zaslíbil v nové smlouvě? Či službou bude to dokonáno? Žid. 8, 10; Ezech. 36, 26. 27; 2. Kor. 3, 3

„Je-li do srdce vepsán zákon Boží, bude více poslouchati Boha než lidi. Boží lid, který jest poučen pravdou a podle dobrého svědomí žije každým slovem Božím, zachovávatí bude zákon napsaný do srdce. Uznává přikázání Boží a podle nich žije. Zákon Boží jest mu největší moudrostí a mocí.“ (Test. I. 361)

8. Jak všichni věrní vážiti si budou zákona Božeho? Co to způsobí? Ž. 119, 97. 165, Řim. 3, 31

9. Jak se Kristus chová k zákonu svého Otce? Ž. 40, 7—9; Mat. 5, 17

Velikost zákona Božeho

10. Oč máme vždy prosit a proč? Ž. 119, 18. 19

11. Co jest povinností všech lidí? Kaz. 12, 13. 14

„Bůh požaduje lásku a poslušnost od všech tvorů. V svém zákoně dal jim dokonalé pravidlo práva. Mnozí však zapomněli na svého Stvořitele a volili cestu svou vlastní. Na lásku, která jest vyšší nad nebesa, odpověděli nepřátelstvím. Bůh však nemůže zmenšiti požadavky svého zákona, aby vy-

šel vstříc bezbožnému lidstvu; naproti tomu člověk ve své vlastní síle nemůže dosti učiniti požadavkům zákona. Tak jenom víra v Krista dává hříšníkovi možnost k očištění od všech hříchů i sílu ku poslušenství zákona Stvořitelova.“ (Wirken 343)

Věčný trůn

12. Kde je trůn Boží? Ž. 11, 4; 99, 1

Ve svatyni svatých v pozemském stánku a později v chrámě byla truhla smlouvy. Do ni vložil Mojžíš zákon Boží. 5. Mojž. 10, 1—5. Nad zákonem byla slitovnice s dvěma zlatými cherubíny, kteří ji zakrývali svými křídly.

13. Co je základem trůnu Božího? Ž. 89, 15; 97, 2

14. Kde vládnouti bude Kristus v svém duchovním království? Iz. 57, 15; Efez. 3, 17

Uctívání

15. Kdo může požadovati úctu a klanění se? Ž. 100, 3, 4; Zjev. 4, 11

„Ačkoli Bůh nebydlí v chrámech rukou lidskou udělaných, počtí shromáždění svého lidu svou přítomností. Když se shromáždí, aby Jej hledali, své hříchy vyznávali a za sebe se modlili, zaslíbil, že přítomen bude svým Duchem. Ale všichni, kdož se shromáždí, musí odložití všecko zlé. Jestliže se nemodlí v duchu, v pravdě a svatosti, nic jim jejich shromáždění neprospívá. O takových modlitebnicích Pán praví: Lid tento přibližuje se ke mně ústy, ale srdcem svým daleko jest ode mne. Ale nadarmo mne ctí.“ (Prop. a. Kings 50)

16. Jak se máme k Bohu modlití? Ž. 95, 1—3. 6; Jan 4, 23. 24

„Náboženství, které přichází od Boha, jest jediným náboženstvím, vedoucím k Bohu. Abychom správně mohli sloužit Bohu, musíme být zrozeni z Ducha Božího. Srdce tím bude očištěno a mysl obnovena a nám vzejde nová možnost Boha poznati a Jej milovati. Pravé uctívání jest ovoce působení Ducha svatého. Duchem zmocnění jsme k opravdové modlitbě a takové modlitby jsou Bohu příjemné. Kdekoli duše touží po Bohu, tam se zjevuje působení Ducha. Takové duši se Bůh zjeví. Takové modlitebníky hledá Bůh.“ (Desire 189)

„I jméno Boží má býti uctěno; nikdy nemá býti vyslovováno lehkomyšlně nebo bez rozmyšlení. Ani v modlitbě nemá

býti často nebo zbytečně vyslovováno. Svaté a vznešené jest jméno jeho. Když anděle je vysloví, zakrývají svou tvář. S jakou úctou vysloviti je máme my, padlí a hříšní lidé!“ (Erziehung 251)

5. úkol — 29. dubna 1939 — Z. s. 19.13

Víra a poslušnost založeny na lásce

Stvoření a jeho památka

1. Jakými slovy prostými začíná Písmo svaté? 1. Mojž. 1, 1

2. Jak Bůh odůvodňoval ostříhání soboty, když oznamoval zákon na Sinai? 2. Mojž. 20. 8—11

3. Co je důvodem k uctívání Boha? Zjev. 4, 11

„Důležitým významem soboty jakožto památky stvoření jest, že stále připomíná pravý důvod, proč je nutné uctívati Boha — poněvadž On je Stvořitelem a my všichni jeho stvoření. Sobota tudíž tvoří přímo základ uctívání Boha, neboť nejpůsobivěji učí této božské pravdě, jako žádné jiné příkázání. Pravý základ Božihho uctívání, ne pouze sedmého dne, ale veškerého uctívání, nalézáme v rozdílu mezi Stvořitelem a jeho tvory. Tato veliká skutečnost nikdy nezevšední a nesmí býti zapomenuta. Aby tato pravda vždy žila v myslích lidských, zřídil Bůh v ráji sobotu; a pokud tato skutečnost, že On jest naším Stvořitelem, bude důvodem jeho uctívání, potud bude sobota jeho znamením a památkou. . . . (Spor 267)

4. Jaké poselství má býti zvěstováno v době, kdy spolu zápasí učení o vývoji a stvoření? Zjev. 14, 6. 7

Skutek víry

5. Komu se stal Abraham příkladem svým skutkem víry? Gal. 3, 6—9; Jak. 2, 21—23

6. Jak Pán zkoušel Abrahama, než jej tak poctil? 1. Mojž. 22, 1. 2

„Slova rozkazu musela srdce otcovské naplniti úzkostí. Izák byl světlem domova, útěchou stáří a především zaslíbeným dědicem. Kdyby takovýto syn zahynul nehodou nebo nemocí, něžné srdce otcovo bylo by zlomeno, jeho bílá hlava sklonila by se zármutkem; ale jemu bylo přikázáno, aby

vlastní rukou prolil krev syna. Pripadalo mu to jako hrozná nemožnost.“ (Patr. a pror. 140)

7. Jak se Abraham choval k rozkazu Božimu? 1. Mojž. 22, 3

8. Co pravil služebník, když přišli k místu obětnímu? Co se stalo na hoře? V. 5. 9. 10

„Když Abraham přišel na místo, zřídil oltář. Izák se poslušně podrobil. Tak se stal účasten víry otcovy.“ „A nyní promluvena byla poslední slova lásky, vyroněny poslední slzy a poslední obětí.“ (Patr. 145)

9. Jakou nadějí víry zmocněn byl k tomu Abraham? Žid. 11, 17—19

„Jako Abraham s Izákem cestou na horu mluvili o oběti, která měla býti přinesena, tak Ježíš z Betlema až na Golgatu byl ve společenství se svým Otcem a při tom nesl na svém srdci kříž, jako Izák dříví k zápalné oběti.“ (Urquart)

Boží láska

10. Co je nejpřednější vlastností Boží? V kterých dvou přikázáních je shrnut zákon Boží? 1. Jan. 4, 8. 16; Mat. 22, 36—40

„Jelikož zákon lásky jest základem vlády Boží, tudíž štěstí všech bytostí rozumem obdařených závisí na dokonalé shodě s jeho velikými zásadami spravedlnosti. Od všech tvorů požaduje Bůh službu lásky, službu, vyvěrající z ocenění jeho povahy. Nemá zalíbení v poslušnosti vynucené a všem dává svobodnou vůli, aby mohli sloužiti z ochoty.“ (Patr. 28)

11. Jak se staneme účastníky lásky Boží? Co ona pro nás učiní? Řím. 5, 5 *lásky, která nás miluje*

„Láska přicházející od Krista, jest silou obživující. Působí na mozek, srdce i nervy a všechny síly povzbuzuje k nové činnosti. Poznání jeho lásky osvobozuje od viny, zármutku, úzkosti i starostí, které jinak člověka tísní. Místo nich přichází pokoj.“ (Lebensglück 91)

12. Co je hlavním cílem zákona? 1. Tim. 1, 5

Láska bratrská

13. Co bude mezi členy církve, když zákon jest napsán do srdce i mysli? Jan 13, 34; 1. Jan. 4, 21

„Dokonalost osobité povahy křesťanské jest dosažena,

Jestliže v nitru věřících jest ustavičná pohnutka jiným sloužití a je obšťastniti. Tak se mohou státi vůni života k životu a Bůh může požehnati jejich práci. — Nejlepší dar, jaký nám Otec nebeský může dáti, jest schopnost milovati Boha iade všecko a bližního jako sebe. Láska není výsledkem náhlého pohnutí; je to božská zásada, trvajicí síla. Neposvěcené srdce nemůže ji prokázati. Lze ji naléztí jenom v srdci, kde vládne Kristus. My milujeme Jej, neboť On prve miloval nás. Láska jest vůdčí pohnutkou všeho konání srdce, obnoveného milostí Boží. Mění povahu, opanovává a zušlechťuje všeliké úsilí. Jestliže této lásce dáme místo v srdci, zpříjemní život a ušlechťující vliv šíří v celém okolí.“ (Wirken 447)

14. Kde zůstáváme, jestliže opravdu nemilujeme bratří?

1. Jan. 3, 14; 4, 20

15. Jaké požehnání přináší pravá láska? Jan 17, 21—33

„Dejme tomu, že Kristus přebýval by v každém srdci a ze sborů vypuzeno by bylo všeliké sobectví; jaký následek by to mělo? Bylo by lze viděti soulad, sjednocení a lásku bratrskou, jako v první církvi, kterou založil Kristus. Všude bylo lze viděti činnost těchto křesťanů. Celá církev by vzplála k oslavení Božímu. Každý by přinášel na oltář ovoce svého sebezapření. Všichni by vyhledávali nový způsob užitečnosti a přiblížení se k hříšníkům, aby byli zachráněni od věčného zahnutí. (Test. V. 206)

6. úkol — 6. května 1939 — Z. s. 19.23

Zřízení a pořádek církve

Boží pořádek

1. Jak se má v církvi všecko díti? 1. Kor. 14, 40. 33

„Bůh jest Bohem pořádku. Od všech svých následovníků očekává, že budou vše konat podle řádu. Všichni mají mítí jasnou představu o díle Božím.“ (Test. V. 274)

2. Jaké jsou některé z předností zřízení (organisace)?

Neh. 4, 13—16; Mar. 6, 35—41

„Dítky Boží mají se nejenom u víře modlití, ale také pilně a opatrně působiti. Často se setkávají s těžkostmi a sami jsou překážkou, nejsouce dosti opatrní a moudří v domněnce, že to s náboženstvím nemá nic společného.“ (Prop. a. K. 633)

„Církev Kristova jest v ustavičném nebezpečí. Satan se pokouší ničit lid Boží; proto nelze spoléhati na mínění nebo úsudek lidí. Kristus sjednotil své následovníky v církvi, kde je pořádek a kázeň, vespolek jsou si poddáni a druhé za poctivější sebe pokládají. Ke zdaru církve je potřebí jednotnosti a důvěry. Jak by mohla býti církev bezpečná v hodině nebezpečí, kdyby každý člen cítil se volný nezávisle jíti svou cestou, bez zření na jiné? Církev může ostáti a prospívati jenom při sjednoceném působení a vzájemné důvěře svých členů.“ (Test. III. 445)

3. Jakou radu obdržel Mojžiš o zřízení církve na poušti?

2. Mojž. 18, 17—22 *aby stávil 60 21*

Tělo obrazem církve

4. Jakého obrazu jest použito ku představení církve?

Efez. 1, 22. 23; 1. Kor. 12, 27 *hlava*

5. Jak lze státi se údem těla Kristova? Skt. 2, 38. 39 *Skla*

6. Kdo je hlavou tohoto těla? Kol. 1, 18; Efez. 1, 22 *B. J.*

7. Jak úzce jsou spolu spojeny údové těla? Efez. 4, 15. 16

„Při stvoření člověka zjevil se Stvořitel jako osobní Bůh.

Když učinil člověka k obrazu svému, nestačilo to, že byl dokonalý postavou. Bylo potřebí také života. Toho se mu dostalo vdechnutím života; tak nastala všeobecná činnost lidského těla. Člověk byl živou duší, rozumnou bytostí. Slovo, skrze nějž Bůh stvořil člověka a obdařil rozumem i svobodnou vůlí, byl Kristus. . . . Bůh chtěl, aby člověk, jako koruna stvoření, vyjadřoval jeho myšlenky a zjevoval jeho slávu. To však neopravňuje člověka, aby se sám činil Bohem.“ (Fußspuren 394)

8. Jaké místo zaujímají údy v těle? Kolik údů je zapotřebí? 1. Kor. 12, 18. 21 *muselo dležíto, zářivo*

9. Co Pán žádá od církve? 1. Kor. 12, 25a; 1, 10 *aby ne*

10. Jaké pouto pojí údy vespolek? 1. Kor. 12, 25b. 26

system and order of church is important

Vzrůst

11. Jak vysoký stupeň má církev dosíci? Efez. 4, 11—13

12. Jak toho může být dosaženo? V. 15. 16; 2. Petr. 3, 18

13. Co je potřebí k duchovnímu vzrůstu? 1. Petr. 2, 2; 2;

Jan 6, 63. 33 *B. J. žádá k tomu vyř.*

„Podobně, jako je tomu se životem, je tomu i se vzrůstem. Pouze Bůh působí, že poupě rozkvétá a květ dozrává v ovoce. Mocí Boží přináší semeno „nejprve bylinu, potom klas, potom plné obilí v klase. . . . Rostliny a květiny nerostou z vlastní síly nebo z vlastního popudu, nýbrž přijetím toho, co jim Bůh dal k životu. Jako dítě z vlastní vůle a síly nemůže své délce přidati ani jediného milimetru, tak ani my si vlastním přičiněním nebo starostmi nemůžeme zajistit svůj duchovní vzrůst. Dětky i rostlinstvo rostou pouze silami životními jako vzduchem, světlem a potravou, která na ně mají vliv a vzrůst způsobují. Takové přírodní dary jsou pro živočichy i rostliny právě tím, čím Kristus je těm, kteří mu důvěřují. . . . Neporovnatelným darem svého Syna Bůh obestřel celou zemi ovzduším milosti tak, jako ji obestírá ovzduší přirozené. Všichni, kdož vdechují tento životodárný vzduch, budou žít a dorostou v mužný věk v Kristu Ježíši.“ (Cesta 71. 72)

14. Jak by měl každý pohlížeti na to, co již dosáhl? Fil.

3, 12—14 *ve jeho neukončené síle*

„Čím v upřímnější styk přicházíme s Pánem Ježíšem, tím zjevnější nám budou naše hříchy. Naše nedokonalost objeví se v pronikavé odlišnosti k jeho dokonalé povaze. To potom lze mít za důkaz, že satanův klam a mam pozbyl moci, že v nás procítl obživující Duch Boží. — Není možné, aby hluboká láska přebývala v těch srdcích, která dosud nepoznala svou vlastní hříšnost. Milostí Kristovou obnovené srdce bude se obdivovati Kristově osobité povaze božské. Avšak jestliže jsme až posud nepoznali svou vlastní slabost, tedy lze to pokládati za jasný důkaz toho, že jsme dosud nepoznali Krista v jeho dokonalosti. Čím méně si budeme o sobě domýšleti, tím výše budeme ceniti ojedinelou čistotu a slávu Vykupitelovu. Pomyšlení na naši hříšnost pudí nás k Tomu, který může udělití odpuštění, a když srdce naše ve své bezmocnosti bude po Něm toužiti, potom se bude jeho moc na nás zjevovati. Čím více nás vědomí naší hříšnosti pudí k Němu a ke slovu Božímu, tím hlubším dojmem bude na nás působit jeho osobitá povaha božská a tím dokonaleji vyzařovati budeme jeho obraz.“ (Cesta 69)

15. Co Pán učinil, aby církev mohla býti vždy tělem slavným? Efez. 3, 20. 21; Kol. 2, 9. 10 *čestně - oči*

„Kristus učinil vše, aby jeho církev byla tělem proměněným, ozářena světlem světa a vlastnictvím Immanuele. Jeho přáním jest, aby každý křesťan obklíčen byl duchovním ovzduším světla a pokoje. V našem životě zjevovati máme jeho radost.“ (Proph. a. K. 720)

7. úkol — 13. května 1939 Z. s. 19.33

Odpovědní činitelé v církvi

Zřízení Boží

1. Jaké zřízení bylo od Adama až do Mojžíše?

Odpověď: Praotcové byli od Boho povoláni jako odpovědní činitelé. (1. Mojž. 8, 20; 12, 7. 8; 26, 24. 25; 33, 18—20)

„Domácnost Abrahamova čítala více než tisíc duší. Kdo jeho poučováním se rozhodl klaněti jedinému Bohu, našel v jeho táboře domov; tam dostalo se jim poučení tak jako ve škole, aby byli zastánci pravé víry. Tak na něm spočívala veliká odpovědnost. . . . V prvních dobách byl otec vládcem ve své rodině a měl moc nad svými dětmi, i když měli své vlastní rodiny. Jeho potomci byli učeni, aby na něho pohlíželi jako na hlavu ve věcech náboženských i občanských. Členy rodiny bylo nutno vychovati, aby čelili modlářství, které bylo velmi rozšířeno a zakořeněno. Abraham použil všeliké moci, aby příslušníky svého tábora uchránil od směšování se s pohany, neboť věděl, že každé spojení se s lžičiem pomalu by zničilo dobré zásady. Se vši bedlivostí zavrhoval všecko falešné náboženství a svým příslušníkům vštěpoval vznešenost živého Boha.“ (Patr. 133)

2. Jaká vláda byla v Izraeli od Mojžíše až k Saulovi?

1. Sam. 8, 6. 7 *1. Sam. 8, 6. 7*

Odpověď: Vláda Boží. (Žalm 47, 7—9)

„Izraeli vládl tehdy sám Hospodin. Úloha Mojžíšova, sedmdesáti starších, předních a soudců záležela prostě v plnění nařízení, která dal Bůh; oni neměli práva ani moci vydávati lidu zákony. Bůh vždy posílal nadšené muže, aby vyučovali lid.“ (Patr. 611)

3. Komu vždy náleží právo být **THEOLOGICKÝ SEMIN**

6. 7 *6. 7*

4. Jakou plnou moc udělil Bůh své církvi? Mat. 18, 18;

Jan 20, 22. 23

„Církev jest odpovědná za každého člena a této odpovědnosti musí učiniti zadost. Povinností církve jest varovati ty, kteří pobloudili a pomoci jim. Pán praví: „Tresci, žehři, napomínej se vši trpělivostí.“ Počínej si svědomitě při každém bezpráví; varuj každého, kdo je v nebezpečí; neponechávej nikoho sobě, aby se oklamal; hřích jmenuj pravým jménem; oznamuj, co Bůh řekl o lži a jiných hříších, že ti, kteří takové věci činí, nebudou dědici království Božího.“ (Desire 805. Leben 496)

„Slovo Boží nikomu nedovoluje, aby svůj úsudek nebo názor postavil proti úsudku nebo názoru církve, a provedl je proti církvi. Kdyby nebylo církevního řádu a kázně, církve by se rozpadla; nebyla by zde jako tělo.“ (Test. III. 428)

Vykonávání církevního pořádku

5. Jak daleko může jíti církev ve vykonávání pořádku?

2. Tes. 3, 6; 1. Tim. 6, 3—5; Řím. 16, 17

„Na ní (církvi) jest odpovědnost, vyloučiti ze společenství nehodné, kteří by svým nekřesťanským chováním pravdu zneuctili. Co církev činí, jest v nebesích za dobré uznáno, je-li to ve shodě s naučením, které jest nám dáno ve slově Božím.“ (Zeugn. I. 239)

6. Kdo jediné má tuto moc? Mat. 18, 17

„Mají snad někteří členové výboru na sebe vzíti odpovědnost, vyloučiti bloudícího? Pakli by jich neuposlechl, pověz sboru. Sbor se musí postavit za své členy. Jestliže pak i sbor neposlechně, budiž tobě jako pohan a celný. Nechce-li uposlechnouti hlasu sboru, odmítá-li veškeré úsilí k jeho nápravě, jest povinností sboru ze společenství jej vyloučiti. Jeho jméno budiž vyškrtáno z knih.“ (Zeugn. I. 238)

7. Jaké naučení dal Spasitel proti těm, kteří by chtěli vládnouti v církvi? Mat. 20, 25—28; 1. Petr. 5, 1—3

8. Jak se má zacházeti s bloudícím členem? Mat. 18, 15, 16; Gal. 6, 1. 2; Jak. 5, 20

„Nenech žádný pocit vzrůst v zlomyslnost. Nedopusť, aby rána zahnisala a provalila se v zlých slovech, která poskvrňují mysl poslouchajících. Nedopusť, aby hořké myšlenky

zůstaly v duchu tvém i jeho. Jdi k svému bratru a mluv s ním o věci v pokoře a upřímnosti. Ať je to jakékoli provinění, nezmění se tím úmysl, který Bůh dal k urovnání nedorozumění a osobních přečinů. Mluvíme-li s pobloudilým samotným a v duchu Kristovč, mnohá těžkost nechá se často odstraniti. Jděte k bloudícímu se srdcem naplněným láskou a soucitností Kristovou a snažte se věc urovnati. Mluvte s ním pokojně a mírně; nemluvte slova hněvivá. Mluvte s ním tak, aby se to změnilo v jeho dobro. Pamatuňte na slova: Kdo by odvrátil hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši od smrti a přikryje množství hříchů. Jak. 5, 20. Přineste bratru svému lék, který zhojí nemoc nespokojenosti. Vykonejte, co na vás jest, abyste mu pomohli. Činíce to pro pokoj a sjednocenost sboru, pokládejte to za svou přednost i povinnost. Uposlechneli vás, získali jste jej jako přítele.“ (Zeugn. I. 237)

Služba od Boha ustanovená

9. Koho Bůh v církvi ustanovil jako odpovědné činitele? Mar. 3, 13. 14; Skt. 13, 1. 2; 15, 2. 6. 13. 19. 22

„Než apoštolové byli vysláni jako misionáři mezi pohany, byli s postem, modlitbou a vzkládáním rukou slavně posvěceni Bohu a tak zároveň církvi zmocnění nejenom k hlásání pravdy, ale také ke křtu a základání sborů.“ (Wirken d. A. 127)

10. K čemu bylo ustanoveno dvanácte apoštolů? Mar. 16, 15. 16; Luk. 9, 1. 2

11. K dosažení jakého cíle má sloužiti od Boha ustanovené vedení církve? Efez. 4, 11—13; 1. Tes. 2, 10—12

„Pán má své jisté pomocníky a církve, která prošla pronásledováním, těžkostmi a temnotou. Spasitel miluje církve a za ní dal sebe samého. Chtěe ji přivésti k dokonání, zušlechtití a povznésti, aby pevně stála uprostřed strhujících vlivu světa. On vyvolil muže, kteří pečlivě a vytrvale bdí, aby církve nebyla přemožena lstí satanovou, nýbrž aby pevně stála ve světě a zvěstovala slávu Boží lidem.“ (Test. to M. 52. 53)

Láska, podřízení se a pokora

12. Jaký příkaz obdrželi pastýři stádce Božího? Co jim není dovoleno? 1. Petr. 5, 2. 3

13. Jak věřící chovatí se mají vespolek? 1. Petr. 5, 5a; Efez. 5, 21
14. Jakým duchem všichni mají býti naplněni? 1. Petr. 5, 5—7

8. úkol — 20. května 1939 — Z. s. 19.43

Poklady nebeské

Poklad, svěřený lidu Božím

1. Jakou přednost měl lid staré smlouvy? Řím. 3, 1. 2
2. Co v tom bylo zahrnuto? Řím. 9, 4. 5
3. V kom jenom dostává se nám pokladů nebeských? Gal. 3, 26. 27. 29

Poklad nebeský

4. S čím jest srovnáno království Kristovo? Mat. 13, 44
5. Co je to za poklad?

„Pole, v němž je poklad, představuje v podobenství Písmo svaté a evangelium jest pokladem. Celá země není protkána tak mnohými žilami zlata a není naplněna tak mnohými věcmi vzácnými, jako slovo Boží.“ (Gleichnisse 102)

6. S čím lze srovnati tento poklad slova Božího? Řím. 11, 33; Job 28, 12—18

„Poklad, jehož cena převyšuje stříbro i zlato a jež nelze srovnati s poklady zemskými. . . . Bible jest zdrojem nevyzpytatelného bohatství Kristova.“ (Gleichn. 105)

Nevyzpytatelné bohatství Kristovo

7. S čím jest království nebeské dále srovnáno? Mat. 13. 45. 46
8. Co jest drahou perlou? Efez. 3, 8; 1. Kor. 1, 30; Kol. 2, 9

„Kristus sám jest drahou perlou. V něm přebývá sláva Otcova, plnost božství tělesně.“ (Gleichn. 113)

9. Kdo zdržuje lidi od získání tohoto pokladu? 2. Kor. 4, 3. 4; 1. Kor. 2, 14
10. Jak jedině získati můžeme poklady slova Božího? 1. Kor. 2, 9—12

Dary milosti Boží

11. Jakou cenu musíme přinést, abychom získati mohli požehnání evangelia? Iz. 55, 1. 2; Zjev. 22, 17

„Evangelium o Kristu jest požehnáním, jež mohou mít všichni lidé. Ti nejchudší, právě tak jako ti nejbohatší mohou si zajistiti spasení, jež nelze získati za žádné bohatství světa, nýbrž jedině ochotnou poslušností, když se Kristu odevzdáme jako jeho vlastnictví . . . Spasení si nemůžeme zasloužiti, ale musíme oň usilovati s takovým zájmem a s takovou vytrvalostí, jako kdybychom zaň měli dáti všecko na světě.“ (Gleichn. 115. 116)

12. Jak apoštol mluví o ceně evangelia, ačkoli je nabízeno zadarmo? 2. Petr. 1, 1—4

Drahé je to, co má velikou cenu. Kristus jest drahý (1. Petr. 2, 3. 4); jeho krev je drahá (1. Petr. 1, 18. 19); slovo Páně je vzácné (1. Sam. 3, 1); zaslíbení drahá (2. Petr. 1, 4); jedno z nich zní: „Dražší bude člověk nad zlato“ (Iz. 13, 12); naše víra je drahá.

13. Komu jsou tyto drahé věci dány? Juda 3

„Církev jest vyvolený nástroj Boží, aby lidi vedla ke spasení. Byla povolána k sloužení a její poslání jest zvěstovat světu evangelium. Úmyslem Božím od počátku bylo, aby skrze církev zjevena byla světu plnost jeho moci. Členové církve, které povolal z temnoty ku předivnému světlu, zvěstovati mají jeho slávu. V církvi jest bohatství milosti Kristovy a skrze ni i „knížatstvu a mocem na nebesích“ cele bude zjevena láska Boží.“ (Wirken 5)

14. Co apoštol praví o tomto pokladu v nás? 2. Kor. 4, 6. 7

„Skrze nynější lid chce Pán dosíci téhož, jako skrze starý Izrael. Když svět vidí dobrotivost, milosrdenství, spravedlnost a lásku Boží zjevenou skrze jeho církev, jest mu tím představena povaha Boží. Když zákon Boží takto v životě jest osvětlen příkladem, tu svět pozná rozvážnost těch, kteří více než jiní na zemi Pána milují, Jej se bojí a Jemu slouží. Pán pozoruje každého jednotlivce svého lidu; s každým má zvláštní úmysl. Chce, aby všichni, kdož Jej poslouchají, byli lidem zvláštním.“ (Test. VI. 11. 12)

Pravda v církvi apoštolské

Církev vítězící

1. Jakým obrazem Jan představuje prvotní církev? Zjev. 6, 1. 2

2. Které tři věci uvádí žalmista jako příčinu zdaru Kristova, když vyjel jako rek? Ž. 45, 2—5

Pravda v Kristu ztělesněna

3. Co Spasitel o sobě pravil Tomášovi? Jan 14, 6

„Vzav na sebe lidskou přirozenost, spojil se Kristus s lidstvem: skrze své božství má nárok na trůn Boží. Jako syn člověka jest nám vzorem v poslušnosti; jako Syn Boží dává nám sílu ku poslušnosti. Když v lidské podstatě zjevil se na zemi, sebe prohlásil za ‚Jsem‘. Dítě z Betlema, tichý a pokorný Spasitel, jest ‚Bůh zjevený v těle‘. Nám praví: ‚Já jsem ten dobrý pastýř‘. ‚Já jsem ten chléb živý. Já jsem cesta, pravda i život. Dána jest mi všeliká moc . . . Já jsem, nebojte se‘. ‚Bůh s námi‘ jest jistota odpuštění našich hříchů a zdrojem síly k plnění zákonů nebeských.“ (Desire 24, 25)

4. Co spasitel pravil o pravdě? Jan 8, 32

5. Za jakých podmínek lze poznati pravdu? Jan 7, 17; 8, 31

„Kdo v Písmě badá s modlitbou a přáním poznati pravdu, aby ji mohl následovati, osvícen bude od Boha. Porozumí Písmu.“ (Desire 459)

6. Jak budeme uvedeni ve všelikou pravdu, když se cele poddáme vůli Boží? Jan 16, 13—15

„Duch stále hledí pozornost lidskou obrátit na velikou oběť, přinesenou na kříži, aby světu ukázal lásku Boží a přesvědčené duši aby zjevil vzácné věci Písma . . . Svou mocí učiní cestu života tak jasnou, že nikdo nebude musit zbloudit.“ (Wirken 39)

Utvrzení pravdy v životě

7. Kde má pravda pevně sídliti? Ž. 119, 11; 51, 8

8. Čím pravda bude těm, kteří se jí cele oddávají?

Odpověď: Mocí očišťující a posvěcující (1. Petr. 1, 22; Jan 17, 17.) Štítem a pavézou (Ž. 91, 4) Vůdcem k nebesům (Ž. 43, 3; Izai. 26, 2).

„Bude-li kvas pravdy přijat do srdce, bude řídití přání, očistí myšlenky, zjemní myšlení, obživí schopnosti i síly duchovní a zplodí více soucitu a lásky.“ (Gleichn. 98).

9. Jak dlouho pravda potrvá? Ž. 100, 5; 117, 2

10. Co je praveno o zákoně Božím? Ž. 119, 142. 151

11. Oč bychom měli usilovati? 2. Tim. 2, 15; 2. Kor. 4, 2

Odpadnutí od evangella

12. Jakou výstrahu dal apoštol starším v Miletu, jelikož věděl, co přijde? Skt. 20, 28—31

13. Jaký by byl následek falešného učení? 2. Tes. 2, 3. 4

14. Co se stane s pravdou při odpadnutí od evangella? Dan. 8, 12

Když pravda byla pošlapána, blud byl povýšen a zaujal místo pravdy. Pravdu však dal Bůh a také ji chrání; a přes všechny odpor zvítězí. „Jeho zákon úzce jest spjat s jeho trůnem a žádná moc jej nemůže zničit.“ (Wirken 7)

Pravda vítězí

15. Jak blud působí na toho, kdo jej přijme? 2. Tim. 2, 17. 18; 3, 7—9

16. Jakou radu dal Pavel Timoteovi? 1. Tim. 4, 13—16; 2. Tim. 4, 1—4

---

10. úkol — 3. června 1939 — Z. s. 20.00

Církev bojující

Veliký rozkaz

1. Jaký rozkaz Pán dal učedníkům, než je opustil? Mat. 28, 19. 20

„Evangelium nemá býti předkládáno, jako něco ztrnulého, ale jako moc k obnovení života. Pán chce, aby o síle jeho milosti svědčili ti, kdož ji přijali. Poselstvím Božím má býti svět ozářen a lidské pokolení má v Bohu poznati svého milosrdného a milujícího Otce.“ (Desire 826. Leben 514)

2. Koho představoval Spasitel svým životem i poselstvím? Jan 14, 9. 10

3. Co učedníci měli činit z rozkazu Mistrova? Jan 15, 27; Skt. 1, 8

Nenávist a pronásledování

4. Co okoušeti budou ti, kdo v Kristu chtějí pobožně žít?

Jan 15, 19; 2. Tim. 3, 12

5. Co přišlo na církev Kristovu? Zjev. 12, 9. 13

6. Jak Pán o ni pečoval? V. 6. 14. 16

„V horách, které vždy byly útočištěm pronásledovaných a utiskovaných, našli Valdenští svou skrýš. V dobách temného středověku bylo tam uchováno světlo hořící; tam po staletí věrní svědkové pravdy zachovali svou víru.“ (Gr. Kampf 76)

7. Jaké ujištění Pán dal své církvi? Ž. 12, 6; Izai. 27, 2. 3

„Víra, kterou si Valdenští po staletí zachovali, byla rozdílná od učení Říma. Za základ své víry měli psané slovo Boží, zásady pravého křesťanství . . . Jejich víra nebyla nic nového; jejich náboženské přesvědčení bylo odkazem jejich otců. Bojovali o víru, která jednou dána byla svatým. Církev pouště a nikoli pyšná církev na stolci hlavního města světového, byla pravou církví Kristovou, strážkyní pravdy, kterou Bůh světil svému lidu, aby ji oznamoval světu.“ — „V temné době odpadnutí byli Valdenští, kteří neuznávali nadvládu Říma, zavrhovali modloslužbu a zachovávali pravou sobotu. Zachovali svou víru za největších odporů.“ (Gr. Kampf 75. 76)

Světlo z temnosti

8. Ukaž, jak před skonáním vzejde světlo z temnosti! Zjev

14, 6. 7; 18, 1

„Je to zneuznání Boha, jež halí svět v temnotu. Poznání povahy Boží se v lidu ztrácí. Jeho povaha jest v lidu nepochopena a nesprávně vysvětlována. V té době má býti zvěstováno poselství od Boha, které osvěcuje a má moc zachraňující. Boží povaha má býti uvedena ve známost. V temnotě tohoto světa má zářiti světlo jeho velebnosti, jeho dobrotivosti, milosrdenství a pravdy.

Ti, kteří čekají na příchod ženichův, mají lidu praviti: „Aj. Bůh váš!“ Poslední paprsky záře milosti, poslední poselství milosrdenství, které mají býti dány světu, jsou zjevením jeho povahy, která jest láska. Dítka Boží mají ohlašovati jeho velebnost. Svým životem a svou povahou mají zjevit, co pro ně učinila milost Boží.“ (Gleichn. 409)

9. Jak toto světlo působí na království temnosti? Zjev. 12, 12. 17

„Tentýž duch, který v minulosti vedl lidi ku pronásledování pravé církve, použije stejných prostředků proti těm, kteří zůstali věrní Bohu. Již dnes jsou činěny přípravy pro tento veliký boj.“ (Proph. a. Kings 605)

10. Jaké dílo reformační konati budou tito nositelé světla? Iz. 58, 8. 12. 13

„Prorok zde vyličuje lid, který v době všcobecného uchýlení se od pravdy a spravedlnosti snaží se zříditi zásady, které jsou oporou království Božího. Opravují zboženiny v zákoně Božím, ochrannou zeď, kterou Pán dal kolem svého lidu k jeho bezpečí, když těchto zásad budou poslušni.“ (Proph. a. Kings 678)

„Sobota jest zlaté pouto, vízící Boha s jeho lidem. Čtvrté přikázání však bylo zrušeno, svatý Boží den znesvěcen. Člověk hřícha ustanovil místo soboty obyčejný den všední. V zákoně učiněna byla mezera, která má býti opravena. Pravá sobota má býti povýšena na své místo, jakožto den odpočinutí.“ (Zeugn. I. 194)

11. Jakou zkušenost učiní ti, kteří se ujmou reformy sobotní? Izai. 58, 14

„Bůh požehnal den sedmý a posvětil jej. Oddělil jej k svatému použití. Adamovi jej dal jako den odpočinutí. Byla to památka na stvoření, tím tedy znamená Boží moci a lásky Písmo praví, že památku způsobil předivnými skutky svými. Vše, co bylo stvořeno, zvěstuje jeho věčnou moc a božství.“ (Desire 281. Leben 140)

„Všem, kteří sobotu přijímají jako znamení tvůrčí a vykupitelské moci Kristovy, bude rozkoší. Vidí v tom Spasitele a to jest jejich rozkoší. Sobota jim svědčí, že stvoření jest důkazem jeho veliké moci vykupitelské. Ačkoli připomíná ztracený pokoj Edenu, vypravuje zároveň o znovuzřízení pokoje skrze Spasitele. A všecko v přírodě opětuje jeho pozvání: Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete a obtíženi jste a já vám odpočinutí dám.“ (Desire 289)

Poslední dílo reformační

12. Jaké poselství světové má býti zvěstováno, vybízející k úplné reformaci? Zjev. 14, 6. 7

13. Co je praveno o těch, kteří je přijmou a zvěstují?
V. 12
14. Co se potom stane? V. 14

11. úkol — 10. června 1939 — Z. s. 20.06

Život a dobro = smrt a zlo

Výstraha před nevěrou

1. Proč musilo cestou do Kanánu zahynouti tolik Izraelských? Žid. 3, 17—19
2. Jaké nebezpečí hrozí také nám? Žid. 4, 1. 11

„Nebylo to vůlí Boží, aby Izraelští 40 let putovali pouští; On je chtěl vésti přímo do Kanánu a usaditi je tam jako svatý a šťastný lid. Vidíme však, že nemohli vjíti pro nevěru. Příčinou stálého uchylování se, zahynuli na poušti a jiní byli vzbuzeni, aby vešli do země zaslíbené. Podobně nebylo vůlí Boží, aby příchod Kristův tak dlouho prodlíval a jeho lid aby tak dlouho byl v hříšném světě. Nevěra však odlučuje lidi od Boha. Když se zdráhali konati svěřené jim dílo, jiní byli povoláni, aby zvěstovali poselství. Z milosrdenství k světu prodlívá Kristus se svým příchodem, aby hříšníci měli možnost slyšeti výstrahu a našli útočiště před hněvem Božím.“ (Gr. Kampí 528 547)

3. Jak jsme varování a napominání? Žid. 3, 12. 13

„Srdce jest podobné od lidstva i od zvěře udupané cestě, která sloužila za silnici pozemskému chvata a usilování, pro radovánky a hříchy tohoto světa. Vzejde-li v sobeckém úsilí a hříšných náruživostech, bude „oklamáním hříchu“ zatvrzeno; duchovní schopnosti budou ochromeny. Tací lidé sice slyší slovo, ale nerozumí; nepozorují, že se vztahuje na ně. Nevidí své potřeby ani nebezpečí; nepoznávají také lásku Kristovu a jeho poselství milosti nechávají kolem sebe minouti jako něco, co se jich netýká.“

„Nikdo si nelichof, že hříchů, kterýmž se po nějakou dobu oddával, později bude se moci pomalu zbaviti. Není tomu tak. Každý hřích zeslabuje povahu a posiluje zvyk, a následek toho bývá úpadek tělesný, duchovní i mravní. Můžete litovati nesprávnosti, které jste se dopustili a své kroky uvésti na správnou cestu, ale směr, který jste dali svému smýšlení a

vaše sprátení se se zlem ztíží vaše rozeznávání mezi správným a nesprávným. Pro zakořeněné zvyky bude vás satan vždy znovu napadati.“ (Gleichn. 43. 279)

4. K čemu vede srdce zlé a nevěrné? V. 13

5. Proč Židé zavrhlí svého Spasitele? Řím. 11, 19. 20a

Vítězství vírou

6. Jak bychom se měli chovati, hledíce k zavržení lidu židovského? Co jest naší jedinou nadějí? Řím. 11, 20b; Žid. 3, 14

7. Jak byli napomináni Judští, když jim hrozilo nebezpečí od nepřátel? Co způsobila dokonalá poslušnost? 2. Par. 20, 22—24

„Život křesťana jest často plný nebezpečí a zdá se to těžké, splniti povinnosti. V domnívání se vidí před sebou zánik a za sebou otroctví a smrt. A přece Pán praví: Jdi vpřed! Tohoto rozkazu máme uposlechnouti i kdybychom svým zrakem nemohli proniknouti temnotu a kolem sebe cítili chladné vlny. Těžkosti, které se nám staví v cestu, nikdy neustoupí před váhavostí a pochybováním. Ti, kteří čekají, až všechny těžkosti zmizí, nikdy neuposlechnou. Nevěra našeptává: Počkej, až pomínou těžkosti a jasně budeš vidět cestu; víra však jde vpřed, všeho se naděje a všemu věří.“ (Patr. 287)

Víra, poslušnost, klid

8. Jak se vede těm, kteří zachovávají přikázání? Žid. 4, 3; Iz. 48, 18

„Kdo jde cestou přikázání Božích, má vůdcem Krista a v jeho lásce nalézá pokoj.“ (Desire 331)

9. Jak jsme varováni a napomináni? Žid. 3, 12. 13

Poznámka: Čti „Cesta ke Kristu“ str. 140 poslední odstavec. Am. vyd. 111, druhý odstavec.

10. Komu máme důvěrovati? Čím jest těm, kteří dbají jeho rady? Izai. 26, 3. 4

11. Jak žítí budou spravedliví, očekávající na příchod Páně? Žid. 10, 37. 38a

12. Co si přivodí molomyslní a kam konečně dospějí? V. 38b. 39

Dvě cesty

13. Jaké dvě cesty jsou před námi? Jer. 21, 8; 5. Mojž. 30, 15; Řím. 6, 23

„Bůh předkládá člověku život i smrt. On může voliti. Mnozí lidé by chtěli život, ale neustále chodí po široké cestě. Vzpírají se Božímu panování, ač On ve veliké milosti a slitování dal svého Syna, aby za ně zemřel.“ (Zkušenosti 183)

14. Jak se člověku zdá cesta, vedoucí k smrti? PŘís. 14, 12

„Jestliže lidé volí jinou cestu než poslušnost, shledají, že na konec dojdou k smrti. . . . Rozhodneme-li se pro něco, nesmíme se tázati, zdali nám to přinese utrpení, nýbrž je-li to ve shodě s vůlí Boží . . . Satan od počátku lidem vykouzloval, jaký zisk jim přinese přestoupení. Tak pokoušel anděly, Adama i Evu k hříchu. Tak svádí lidi stále k neposlušnosti. Působí, aby cesta přestupování byla žádoucí, ale konec je smrt. Šťastní jsou ti, kteří poznali, jak trpké jest ovoce hříchu a včas se obrátili. Bůh ve svém milosrdenství nedopustil, aby David klamnou mzdou cele byl stržen do zkázy.“ (Patr. 360. 641. 730.)

Cesta života

15. Oč bychom vždy měli prosit? Ž. 139, 23. 24

16. Co jest naším jediným a bezpečným vůdcem? Skt. 20, 32; 2. Tim. 3, 16. 17

„Kristus vybízí svůj lid, aby věřil jeho slovu a podle něho žil. Kdo jeho slovo přijímá a osvojuje si je, čině je měřítkem každého činu i své povahy, vzrůstati bude v síle Boží. Bude lze viděti, že jeho víra jest původu nebeského. Neuchýlí se na cestu cizí. Před anděly i lidmi stojí jako ti, kteří si zachovali pevnou a silnou povahu.“ (Test. VIII. 300)

---

12. úkol — 17. června 1939 — Z. s. 20.10

Důležitost zdravého učení

Lid zvláštní

1. Čím se rozlišoval Izrael od jiných národů země? 2. Mojž. 19, 5; 5. Mojž. 4, 5—8
2. Čím se vyznačuje církev Boží? Tit. 2, 11—14

Boží evangelium

3. Jak se stane tato předivná změna? Řím. 1, 16

Hřích odlučuje člověka od Boha, ale evangelium jest novou a živou cestou k Otci. Tato cesta zjevuje se v dokonalém

životě Ježíšově, v jeho smrti, ve vítězném vzkříšení, ve vstoupení k Otci, v jeho prostřednické činnosti jako vcekněze v nebeské svatyni, v jeho druhém příchodu v slávě, v jeho soudě a v dokonalém znovuzřízení všech věcí hříchem ztracených.

4. Jak se lidem dostalo evangelia? Gal. 1, 11. 12

Přidati nebo ubrati

5. Kolik můžeme přidati nebo ubrati od toho, co Bůh zjevil? Kaz. 3, 14; 5. Mojž. 4, 2

6. Jaký následek bude mítí jakékoli změnění slova Božího? Zjev. 22, 18. 19

„Takové jsou výstrahy od Boha, aby lidé nijak neměnili to, co On zjevil nebo přikázal. To jsou slavnostní polhrůžky všem, kteří svým vlivem mají lidi k tomu, aby podceňovali zákon Boží. K bázni a třesení měli by mítí ty, kteří lehkovážně tvrdí, že na tom nezáleží, zda zákon Boží zachováváme či nikoli. Všichni, kdo vlastní názory povyšují na zjevení Boží, kdo zřetelné výroky slova Božího chtí změnití k svému pohodlí, aby se shodli se světem, běžou na sebe hroznou odpovědnost. Slovo Boží, jeho zákon měřiti bude povahy všech a odsoudí každého, kdo nevyhovuje tomuto neomylnému měřítku.“ (Gr. Kampf 305 324).

Jiné evangelium

7. Čeho se dopouští ten, kdo přijímá jiné evangelium? Gal. 1, 6. 7

8. Jaké následky by to mělo i pro toho nejvznešenějšího, kdyby zvěstoval jiné evangelium? V. 8. 9

9. Jaké jsou následky neuposlechnutí evangelia Kristova? 2. Tes. 1, 6—9

Veliké nebezpečí

10. Před jakým nebezpečím je církev varována? Skt. 20, 29. 30

„Kristus předpověděl, že povstanou svůdcové, jejichž vlivem rozmnožena bude nepravost a ustydne láska mnohých. Před tím varoval učedníky a pravil, že církvi tím hrozí veliké nebezpečí, jako z pronásledování od její nepřátel. Také Pavel varoval věřící před falešnými učiteli. Před tím se zvláště měli mítí na pozoru, neboť přijetím falešného učení otvírají se dvěře bludům, které nepříteli umožňují zkáliti duchovní schop-

nost rozpoznávání těch, kteří jsou mladí u víře a otráští jejich důvěru.“ (Wirken 384)

11. Jak se tyto bludy dostatí mohou do církve? Kol. 2, 8; Efez. 4, 14

„Tehdžjší doba byla plná nebezpečí pro církev. Všude bylo lze pozorovati satanské svody. Překrucování a lži snažili se poslanci satanovi vzbuditi odpor k učení Kristovu, což mělo za následek, že do církve dostala se kacířstva a sváry. Tak povstali někteří vyznavači Kristovi s tvrzením, že jeho láska zbavila je poslušnosti k zákonu Božimu. . . Jiní tvrdili, že Kristus byl dobrým člověkem a popírali jeho božství. Někteří předstírali, že jsou věrni věci Boží, ale při tom byli podvodníci, neboť svým obcováním zapírali Krista i jeho evangelium. Tak byli mnozí svedeni na scetí. — Horlivost věřících časem povolovala a jejich láska k Bohu i vespolek pomalu mizela. Tak se do církve dostal chlad. Někteří zapomněli, za jakých předivných okolností pravdu přijali. Starší nositelé krouhve jeden za druhým padali. Někteří z mladých pracovníků, kteří mohli spolu nésti břímě těchto průkopníků, a tak se připraviti k dalšímu vedení, nad opětovanou pravdou byli rozmrzeli. Ve své touze po něčem novém a překvapujícím, pokoušeli se zaváděti nové učení, které se mnohým zdálo lepší, ale neshodovalo se se zásadami evangelia. V sebedůvěře a v duchovní zaslepenosti neviděli, že toto mudrlantství mnohým dá podnět ku pochybování a nevěře.“ (Wirken 448. 470)

Bdění a modlitba

12. Kterého služebníka ustanoví Pán nad svým domem v takové těžké době? Mat. 24, 45. 46; Izai. 62, 6-7

„Bůh zaslíbil, že sám se ujme stádce, když pastýři budou nevěrní. On neučinil stádce závislé na lidských nástrojích.“ (Test. V. 80)

13. V čem záleží naše jediná bezpečnost v době přípravy na druhý příchod Kristův? Luk. 21, 36

14. Jaké okolnosti by měli v církvi vládnouti? 1. Kor. 1, 10; Efez. 4, 3—6

15. Co je povinností každého člena a také sboru? Tit. 1, 9; Žid. 10, 23. 35—37

„Následovník Kristův bude mít co činit s ‚moudrými řečmi‘ před nimiž apoštol varoval věřící v Kolosis. Setká se s duchov-

ním vysvětlováním Písma, ale nepřijme to. Přisvědčí jenom k věčným pravdám Písma svatého, a upíraje své zraky na Krista, půjde vytčenou cestou a odvrhne všechno, co se neshoduje s učením Kristovým. Boží pravda bude předmětem jeho přemýšlování a uslyší, jak z Bible k němu mluví hlas Boží.“ (Wirken 385)

„Viděla jsem zástup těch, kteří stály pevně a dobře na stráži, nikterak nenadržující těm, kteří u víře založené společenství chtěli nějak zviklati. Bůh hleděl na ně dooú se zalíbením. . . Viděla jsem, jak draze lid Boží nabýval své zkušenosti. Nabýval je skrze mnohá utrpení a těžké boje. Bůh provedl své dítky krok za krokem skrz, až je postavil na jisté, nepochybné stanoviště.“ (Zkušenosti 220)

13. úkol — 24. června 1939 — Z. s. 20.13

Poslední poselství milosti

Výstraha před blízcím se soudem

1. Co Pán učinil k výstraze lidí před potopou a zničením Sodomy? Žid. 11, 7; 1. Mojž. 18, 20—23
2. Jakou výstrahu dal Spasitel Jerusalemu, než přišlo jeho zničení? Luk. 19, 41—44
3. Jaké poselství zvěstováno bude po celém světě než Spasitel skončí svou službu vešlekuňžskou a než přijde v slávě? Zjev. 14, 6—12
4. Jaké poselství oznamovati bude blízkost slavné události? Ž. 50, 1—3

Soud a zákon

5. Proč se všichni lidé mají báti Boha a jemu vzdávati chválu? Zjev. 14, 6. 7a; Ž. 50, 4
6. Podle čeho bude v soudu rozhodnuto o věčném osudu každého člověka? Jak. 2, 10—12; Kaz, 12, 13. 14
7. Jaké veliké dílo reformační obsaženo bude v poselství? Izai. 58, 12. 13

Země ozářena slávou

8. Jaký dvojí účinek bude mítí zvěstování tohoto poselství? Zjev. 18, 1. 4; 12, 12
9. K čemu Spasitel vyslal dvanáct apoštolů? Mar. 3, 14. 15

10. Co bude zahrnuto v posledním velikém poselství, jelikož Kristus jest lékařem těla i duše? (Zdravotní reforma 1. Kor. 10, 31)

„Náš Otec nebeský obdařil nás požehláním poznání reformy zdravotní, abychom uznali jeho právo nad námi a tělem i duchem Jej oslavovali.“ (Test. I. 488)

„Vždy musíme býti pamětlivi požadavků Božích. Ony nám ukládají povinnost ovládati sebe, usilovati o čistotu a odvrhnouti všechny poskvřňující nás zvyky. Nesmíme zapomínati, že všechny síly tělesné i duchovní jsou od Boha a pro jeho službu mají býti zachovány v nejlepším stavu.“ (Fussspur. 126)

11. Kdo je zdrojem světla, které má ozářiti celou zemi?

Jan 8, 12; 1, 4

12. Kdo jest nositelem světla? Mat. 5, 14—16; Izai. 60, 1—3

13. V čem záleží světlo? Co je naší povinností jako nositelů světa? 2. Kor. 4, 4b; Zjev. 22, 17

„Třetí anděl, letící po prostředku nebe, zvěstující příkázání Boží a svědectví Ježíšovo, představuje naše dílo. Když anděl letěl dále, nepozbývalo poselství síly, neboť Jan viděl, jak se rozmáhalo, až celá země ozářena byla jeho slávou. Boží ostříhající příkázání Boží, jde vpřed, stále vpřed. Poselství pravdy, které neseme, musí proniknouti k všem národům, pokolením i jazykům. Brzy zazní jasným hlasem a země ozářena bude jeho slávou. Jsme připraveni na toto veliké vylití Ducha Božího?“ (Test. V. 383)

14. Jak můžeme znáti vážnost doby a poselství? Luk. 21, 20—33; Jan 8, 32

„Pravé jest světlo, jehož se nám dostalo o poselství třetího anděla. Znamení šelmy jest věrně to, jak jest hlášáno. . . V zásadách našeho díla nemá nastati žádná změna. Má zde jasně a pevně státi, jak v proroctví jest praveno. — Víra a pocity lidí mohou se měnit, ale pravda se nemění. Poselství třetího anděla zaznívá a jest neklamné.“ (Test. VI. 17; IV. 595)

15. Jak těžký bude poslední boj? Kde lid Boží najde své bezpečí? Zjev. 12, 17; Izai. 26, 20, 21; Ž. 91, 1—4

16. Vylič konečné vítězství! Zjev. 15, 1—3; 1. Kor. 15, 57.

„Čti Svědectví“ 260 odst. 3.)

LOGICKÝ SEMINÁŘ

Čirve adventistů s.d.

V Sázavě

Tiskl R. Polák a syn, Brno